

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 767/2015
10.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката М.Ђ., поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 7945/13 од 19.05.2015. године и Првог основног суда у Београду К 7945/13 – Кв 848/15 од 01.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката М.Ђ., поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 7945/13 од 19.05.2015. године и Првог основног суда у Београду К 7945/13 – Кв 848/15 од 01.06.2015. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 7945/13 од 19.05.2015. године браниоцу по службеној дужности окривљеног Д.Б., адвокату М.Ђ., досуђени су трошкови кривичног поступка и то на име заступања окривљеног Д.Б. у предмету Првог основног суда у Београду К 10866/13 у износу од 64.500,00 динара и одређено је да се исти имају исплатити на терет буџетских средстава суда, а на текући рачун адвоката М.Ђ. бр. ... који се води код Е.Е Б.

Решењем Првог основног суда у Београду К 7945/13 - Кв 848/15 од 01.06.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Б., адвоката М.Ђ., изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 7945/13 од 19.05.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац по службеној дужности окривљеног Д.Б., адвокат М.Ђ., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијана решења и досуди му трошкове кривичног поступка у износу од 94.500,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Б., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП је одређено и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП је одређено да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају окривљеног Д.Б., имајући у виду одредбу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП "ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година, или тежа казна – од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка".

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном Д.Б. правноснажно окончан 04.08.2014. године, а захтев за заштиту законитости је поднео након правноснажног окончања кривичног поступка бранилац који му је у том поступку био постављен по службеној дужности, а с обзиром на то да се поступак против окривљеног водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора у трајању од две до десет година, то овај бранилац из изнетих разлога, а имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости.

Поред тога, овај суд налази да је у конкретном случају бранилац по службеној дужности окривљеног Д.Б., адвокат М.Ђ., захтев за заштиту законитости поднео из разлога што побиијаним решењима није у потпуности решен предмет захтева за накнаду за заступање по службеној дужности, јер му је суд досудио само накнаду за одбрану приликом саслушања сведока 01.11.2013. године, коју је рачунао као једну процесну радњу уместо четири, с обзиром на то да је тог дана саслушано четири сведока и сачињено четири записника, а притом бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побиијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног. С тим у вези, а како је одредбом члана 71. т. 5) ЗКП прописано да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, то по оцени овог суда, бранилац (у овом случају постављен по службеној дужности) окривљеног Д.Б., адвокат М.Ђ., нема овлашћења у смислу цитиране законске одредбе за подношење захтева за заштиту законитости у своју корист.

Из свих наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката М.Ђ., одбачен је као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 483. ЗКП и члана 71. т. 5) ЗКП.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**